

A Kirov-gyár dolgozói elsőként jelölték Sztálin elvtársat a Legfelső Tanácsba

Nagy öröm érte Lenin városát. A szeretett Sztálin elvtárs beleegyezését adta, hogy Lenin város kirovi választókerületében az Oroszországi Szövetségi Szovjet Szocialista Köztársaság Legfelső Tanácsába képviselővé jelöljék. Ejjel jutott el a hír a forradalmi hagyományairól, kimagasló munkatetteiről híres Kirov-gyárba, ahol már éjtszaka megkezdődött az öröm és boldogság hangulatától áthatott

választói gyűlés.

Ennek az üzemnek dolgozói jelölték elsőként Sztálin elvtársat. Szerdán délelőtt a kirovi választókerület kerületi választóbizottsága ülését K. Sz. Guszev, a kerületi választási bizottság elnöke nyitotta meg.

Guszev bejelentését, hogy a

kerületi választási bizottság közleményt kapott I. V. Sztálin elvtársról, amelyben beleegyeznek, hogy Leningrád város kirovi választókerületénél az Oroszországi Szövetségi Szovjet Szocialista Köztársaság Legfelső Tanácsának képviselőjévé válasszák, az egybegyűlék

hosszantartó lelkesedéssel, a nép boldogsága megteremtője, minden dolgozó barátja és tanítója, I. V. Sztálin elvtárs viharos éltetésével fogadták.

Ezután P. I. Szmirnov, a Kirov-gyár pártbizottságának titkára mondott beszédet.

A kiroviak épügy, mint az összes leningrádiak — mondotta Szmirnov —

munkahőstettekkel válaszolnak

arra a nagy megtiszteltetésre,

amelyben Sztálin elvtárs bennünket részesít.

Kokujev mérnök a választókerület értelmisége nevében köszönte meg a szeretett Sztálinnak a megtiszteltetést.

A kerületi bizottság ülésén a leningrádi kikötő munkásainak nevében A. P. Zujev, a kirovi választókerület asszonyainak nevében O. K. Novoszilova, a kerület ifjúsága nevében Artyuhin szólalt fel. A kerületi választási bizottság teljes egyöntetűséggel határozatot hozott, hogy Sztálin elvtársat Leningrád kirovi választókerületénél az Oroszországi Szövetségi Szovjet Szocialista Köztársaság Legfelső Tanácsa képviselőjelöltként vegye nyilvántartásba.

A magyar és a lengyel nép baráti együttműködése most valóra válik és kiteljesedik

Pongrácz Kálmán elvtárs beszéde a Varsó felszabadulásának 6. évfordulóján rendezett ünnepségen

Varsó felszabadulásának hatodik évfordulója alkalmából Budapesten, az Uránia filmszínházban díszbemutatót tartottak, amelyen Pongrácz Kálmán elvtárs mondott ünnepi beszédet. Beszédében többek között a következőket mondotta:

— Ma van hatodik évfordulója Varsó felszabadulásának. 1945 január 17-én a szovjet hadsereg és az oldalán harcoló első lengyel hadsereg csapatai Rokossowski marsall vezetésével győzelmesen vonultak be a fasiszták által elpusztított lengyel fővárosba.

Erre a győzelmi napra emlékezünk ma a testvéri lengyel nép s velük együtt a baráti népi demokratikus államok és a népek szabadságának, a haladásnak, békének minden híve.

Budapest lakossága szintén megismerkedett a fasiszták pusztító dühével és így fel tudja mérni annak a pusztulásnak a méreteit, amelyet a lengyel főváros testén ütött a hitleri fasizmus. A háború előtt Varsónak közel másfélmillió lakosa volt, 1945 januárjáig alig 140 ezer maradt meg a város romjai között. A varsói dolgo-

zók hatalmas lendülettel látták neki a város újjáépítésének.

Az új Varsó a szocialista ország fővárosa lesz — mondotta a lengyel nép nagy vezetője, Bierut elvtárs.

Az építés munkája azonnal, a felszabadulást követő napokban megkezdődött. Varsó lakossága ezekben a nehéz hónapokban — miként Budapest lakossága is —

hatalmas segítséget kapott a felszabadító szovjet hadseregtől.

A nagy segítség még jobban elmélyítette a lengyel nép szeretetét és háláját a nagy Szovjetunió iránt. Egyre több lakóház, gyár, kulturális és egészségügyi intézmény született újjá. Ennek az építésnek a vezető ereje és irányítója az Egyesült Lengyel Munkáspárt.

— Miként Népköztársaságunkban és fővárosunkban, úgy Lengyelországban és Varsóban is **a szovjet tapasztalatok nyomán, a szovjet szakemberek segítségével épül a dolgozók fővárosa.**

— Boldogok vagyunk, hogy ma éppen fővárosunkban, most körünkben üdvözölhetjük a volt

politikai foglyok és ellenállók nemzetközi szövetségének budapesti kongresszusára érkezett és itt megjelent küldöttségek tagjait.

— A dolgozó lengyel és magyar nép az elmúlt századok során is baráti érzelmekkel tekintett egymásra, de ennek a barátságának igazi kifejlődését, beteljesedését

megakadályozta a két nemzet uralkodó osztálya. Most ez a baráti együttműködés valóra válik és kiteljesedik.

Népeink barátságának fontos és közös elvi alapja van. Országainkat a fasizmust szétzúzó Szovjetunió dicsőséges hadserege szabadította fel. Az országainkban megindult fejlődést a Szovjetunió léte és állandó segítségével tette lehetővé. Országainkban minden hatalom a dolgozó népé, a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztálya.

— Elválaszthatatlan egységbe fűzi népeinket az, hogy egyaránt harcos tagjai vagyunk annak a legyőzhetetlen világméretű békétábornak, amelynek élén a nagy Szovjetunió és annak bölcs vezetője, Sztálin elvtárs áll.

léssel. Csak tudnánk, mit varrnak, honnan van annyi dolguk, ha mi — ahogy maga mondta Ickem — nem kapunk textilt?

Néhány asszony közelebb lép hozzá, egységes Vargánét figyelik és mosolyognak. Körösiné meg most már láthatóan tréfásan elmondja, amit amúgy is tud mindenki: „Emlékezünk jól, hogy is volt az valamikor. Két-három varrónő volt a faluban, de majd éhenhaltak, alig varratott náluk valaki. Akkor csakugyan előbb végeztek egy ruhával.”

„Végeztek volna, ha lett volna varrnivaló. De pénzünk sem volt kenyérré, nemhogy ruhát varrasunk. Ezért voltak munka nélkül a varrónők” — szól hevesen vitázva Vargáné és csak akkor kap észbe, amikor látja, hogy a körülállókba kitör a nevetés. Hiszen az előbb még ő panaszkodott! Most már látja mindenki az előbbi általános sírásból mi lett, csak azért, mert első szavaiban Körösiné is velük „panaszkodott”. Így agitál ő a maga módján. Minden szavából kierzik, ismeri a falut, szereti az embereket, türelmesen, okosan, meggyőzéssel harcol a hibák leküzdéséért.

Hát ilyen asszony Körösiné. Igaz, ha úgy látja, hogy a szép szó kevés, akkor nemcsak az ellenséggel szemben, de a magafajtákkal is ki tud keményen állni az igazságért. A multkor Gábor Lajosné egy beszélgetés alkalmával ezt mondta neki: — Biztosan jól megfizetnek téged, Juli, így hát megvan rá az okod, hogy állandóan dicséred a demokráciát.

— Bizony — válaszolt ő — mi tagadás, jól megfizetnek. De ha azt vesszük, téged még jobban „megfizetett” a felszabadulás. Több földet kaptatok, mint mi, azóta már te-

henet is vettek, anyakocátok van, hízót is vágtok minden évben. Régen meg nem egyszer hiányzott a zsírozó akárcsak nálunk. A rosszat könnyű elfelejteni, de tudd meg, ha a kulákhöz igazodsz a beszédben, a kulákasszonyokkal pletykálsz, nem velünk, dolgozókkal tartasz, nem vagy ám te becsületes asszony. Hálátlan vagy. Elfelejtetted, hogy a fiad gimnáziumba jár, akár az enyém, meg azt is, hogy valamikor hányszor jártál munka után a harmadik község határába is.

ÉRDEKES, GÁBORNÉ nem sértődött meg a kemény hang miatt. Nyilván később is sokat gondolkozott ezen a beszélgetésen, mert egyre többször megvárta őt a reggeli jószágkihajtásnál és mindig volt kérdeznivalója. Körösiné meg türelmesen válaszolt minden kérdésére. Gáborné meg már el-eljár az MN-DSZ-be is.

Körösiné, a népnevelő ennek örül a legjobban, ha látja munkája eredményét, az emberek öntudatosodását. És mi tagadás? Jóllesik neki, ha elismerik, hogy nem dolgozik, nem beszél hiába. Több mint egy éve, még az elmúlt ősszel vitája volt Balogékkal az őszi traktorszántásról, végül a Balog-család megícséskai ki próbálta a traktorral végzett mélyszántást. Körösiné mosolygott magában és tavasszal, kukoricakapálás idején, valahányszor a maguk földjére indult, mindig bekiáltott Balogék udvarára is, hogy menjenek együtt. „Az öreg Balog a negyedik kapáláson már azt mondta: „Soha nem kapáltam négyszer, de most csinálom, csak azért, hadd lássam, jól beszél-e”. Ő meg nyugodtan, magabiztosan mosolygott rá vissza. A pártszervezetben hallotta, mi az előnye a sokszori kapálásnak, tudta, nem csalódhat sem ő,

sem az öreg Balog. Jól számított. Nekik is, Balogéknak is, meg a faluban mindenkinek, aki a népnevelőkre hallgatott, jónéhány mázsával több lett a kukoricatermésük, mint a „régimódiaknak”.

A PÁRT SZÁVÁT közvetíti a falu felé Körösiné, de tudja mindenki, hogy neki el is lehet mondani minden panaszt. A mult hetekben Bakos kulák-hentes ellen zúgolódott a nép. Jónéhány év alatt alaposan megtollasodott a feketézésen, most meg a levágott sertések zsírját egy szemig kiszállította a faluból. Körösiné felvetette a Pártban, hogy nem lehetne-e az ő falujukban is szövetkezeti hentesüzletet létesíteni, mint a szomszéd községekben. Javaslatát meghallgatták: nem sok idő múlva át is alakították egy helyiséget hentesüzletté. Azóta semmi baj a zsíreljártással.

Este, amikor hazamegy a munkából, boldogan számol be családjának napi élményeiről.

— Látod — mondta a férjének minap —, érdemes szívvel végezni a népnevelő munkát. Jövök hazafelé, megállít az öreg Balog és azt mondja:

— Erdemes volt négyszer kapálni. Lett termés bőven. Akkorára híztott a disznó, hogy amióta eszem tudom, nem vágtunk ilyen nagyot”.

A férfi csak mosolyog és barátságos pillantásából meglepődöttség sugárzik. Régente az volt ennek az asszonynak a legfőbb öröme, ha jól sikerült az ebéd. Most meg, nemcsak jó ebédet tud főzni: amióta az egész faluval foglalkozik, sokkal többet lát, s mások örömeinek, boldogulásának vált részesévé maga is. Ilyen asszony az ő felesége: nem csak a család, de a falu is megbecsüli, szereti.

Az egyetem és a főiskola jó vizsgaeredményekkel készül Pártunk Kongresszusára

A SZEGEDI EGYETEMEN és főiskolán egy félévi szívos munka értékelése folyik. Egyetemistáink és főiskolásaink január hónapban több mint 20.000 vizsgát tesznek le. A mostani vizsgák sokkal jelentősebbek, mint az eddigié, mert először tesznek bizonyoságot komoly, rendszeres tanulásról, tervszerű szocialista munkáról. Ezt a rendszeres és tervszerű munkát az tette lehetővé, hogy Pártunk ébersége a mult évben leleplezte a köznevelés frontján támadó ellenséget és így megszületett a főiskolák szocialista átalakulását biztosító egyetemi és főiskolai reform.

Professzorok és hallgatók egyaránt sokat fejlődtek politikailag. Világosan látják a tanulmányi munka és a szocialista építés, a béke védelme közti összefüggést. Tudják, hogy minél jobb képzés folyik az egyetemen, annál jobb szakemberek állnak majd szocialista építésünk rendelkezésére, annál sikeresebben tudjuk megvalósítani mind gazdasági, mind kulturális terveinket. A vizsgáknak is az a döntő feladata, hogy főiskolai hallgatóink magasabb szakmai és politikai tudását segítsék elő. Ennek megfelelően professzoraink a vizsgák előkészítésére fordították a legnagyobb figyelmet. Jegyzetekkel biztosították a hallgatók számára a tanulás lehetőségét. A hallgatók csaknem minden tárgyból időben megkapták a jegyzeteket. A jegyzetkiadás terén jó munkát végzett a kormányzatunk által nagy áldozattal felállított egyetemi jegyzetiroda. A professzorok félév közben többször tartottak kisközlökvümekeket, konzultációkat s ezzel biztosították a tanulás folyamatoságát. A félév végén átmévelték a félévi anyagot, megvilágították a súlyponti kérdéseket, hogy ezzel is előmozdítsák a félévi vizsgák sikerét. A tanszékek jelenleg is vizsgára felkészítő tanulókörökkel, megbeszélésekkel rendszeresen segítik a hallgatókat.

AZ ELMULT FÉLÉVBEN a tanulmányi munkára az egyetemi pártszervezet is sokkal nagyobb gondot tudott fordítani. Az elmúlt félévben jöttek létre a kari párt-szervezetek, amelyek sokkal közelebből megismerhették egy-egy kar problémáit és közvetlenebb segítséget tudtak adni. Döntő jelentőségű az is, hogy az elmúlt félévben az egyetemen és főiskolán már a Párttal szoros kapcsolatban lévő DISZ-szervezetek működtek, amelyek a legfőbb kötelességüknek a tanulmányi munka támogatását tartották.

A fenti előfeltételek lehetővé tették, hogy a minisztérium szigorú vizsgarendet vezessen be. A hallgatóknak minden tárgyból vizsgát kellett tenniük. A vizsgák között mint legfontosabb vizsgatárgyak szerepelnek a marxizmus-leninizmus és az orosz nyelv.

Eddig a vizsgáknak körülbelül a fele zajlott le. A vizsgák eredmé-

nyéből megállapítható, hogy az elmúlt félévhez viszonyítva a szegedi egyetem és főiskola hallgatóinak tanulmányi színvonala sokat emelkedett. Különösen nagy jelentőségű, hogy a hallgatók jó fölkészültséget mutatnak marxizmus-leninizmusból és orosz nyelvből. Természetesen számos hiba is jelentkezik még. A marxizmus-leninizmus vizsgáinál kiderült, hogy a hallgatók felkészültsége túlságosan elméleti és tudásukat nem tudják jól összekötni a gyakorlattal. Ez természetesen nemcsak a marxizmus-leninizmus vizsgáira, hanem a szaktárgyak vizsgáira is többé-kevésbé jellemző. Egyes tanárok kissé lazán osztályoztak az orosz nyelvből, pedig a félévi jó munka után a tanárok nagyobb követelményekkel is fölléphetnek volna.

A MARXIZMUS-LENINIZMUS vizsgáin derült ki az is, hogy hallgatóink nem elég éberek, nem elég szelvedélyesen beszélnek az ellenségről. Ebből föltétlenül azt a következtetést kell levonni, hogy az egyetemen és a főiskolán fokozni kell a nevelőmunkát, az ifjúságot sokkal fokozottabban kell az ellenség gyűlöletére, a szocialista hazafiságra nevelni.

Az általános jó eredmények mellett az is kitűnt, hogy melyek azok a tanszékek, amelyek nem fordítottak kellő gondot a vizsgák előkészítésére, a hallgatókkal való foglalkozásra. Ezeket a tanszékeket a hallgatók nem érték el kellő eredménnyel és az átlagosnál nagyobb volt a bukások száma.

AZ ELLENSÉG IS fölismerte, hogy a vizsgák jó letétele politikai kérdés és ezért mindenképpen igyekezett gátolni a vizsgák sikerét. Az ellenség nem tudta elérni azt, hogy a munkás és szegényparaszt hallgatókat kitegyék az egyetemről, így most arra törekszik, hogy lebeszélje őket a tanulásról. Még decemberben az ellenség azt híresztelte, hogy a munkás hallgatók minden tanulás nélkül is jó jegyet kapnak. Ujabban rombolásokkal, műszerek tönkretételével is igyekszik az ellenség mind a tanárok, mind a diákok figyelmét elvonni a vizsgákról.

A vizsgáknak a fele még hátra van. Mind az egyetemi Pártbizottságnak, mind az alapszervezeteknek, DISZ-szervezeteknek, professzoroknak és hallgatóknak mindent el kell követniük, hogy az eddigi vizsgák során felmerült hibákat kijavítsák. A hallgatóknak fokozni kell felkészültségüket, a tanároknak fokozni kell a hallgatóknak szánt segítségét, ki kell szeliesíteniük a konzultációs rendszert. Szívosan kell küzdeni minden ellenséges megnyilvánulás ellen és le kell plezni az ellenséget.

„Az egyetem és főiskola Pártunk Kongresszusára akkor készül legjobban, ha jó eredményeket ér el a félévi vizsgákon.

A mezőgazdaságban is fokozott mértékben vezeték be a teljesítménybérezést

A földművelésügyi minisztérium és a DÉFOSZ értekezletre hívta össze az állami gazdaságok megyei központjainak, a gépállomások megyei alközpontjainak és a megyei tanácsok mezőgazdasági osztályának vezetőit, valamint a megyei DÉFOSZ titkárokat a mezőgazdasági normarendezéssel kapcsolatos kérdések megbeszélésére.

Az értekezleten Keresztes Mihály földművelésügyi államtitkár rámutatott arra, hogy az elmúlt évben mezőgazdaságunk jelentős fejlődésen ment keresztül.

A nagy eredmények mellett azonban a tervteljesítés vonalán lemaradások is vannak.

A mezőgazdaságban eddig a kifizetett béreknek csak 35 százaléka volt teljesítménybér. A normarendezéssel el kell érni, hogy ebben az évben a mezőgazdaságban kifi-

zetett bérek 70—80 százaléka már teljesítménybér legyen.

A rendezés során felhasználtuk a Szovjetunió és a népi demokráciák tapasztalatait. Arra törekedtünk a normák elkészítésénél, hogy azokat becsületes, szorgalmas munkával lehessen teljesíteni és hogy a bérek igazságosak legyenek.

Az új munkautalványok alapján a dolgozók nemcsak azt tudják meg, mi az elvégzendő munka, hanem mi annak a normája és mennyi bért kapnak érte.

A káros munkaerővándorlás kiküszöbölése érdekében bevezetjük a hűségjutalmat.

A módosított normák bevezetése harci feladat. Ehhez elsősorban jó politikai felvilágosító munka szükséges.

Keresztes államtitkár beszéde után megindult a vita.

A fokozottabb takarékoság érdekében nyereséget-betétkönyveket bocsátanak ki

A takarékosági mozgalom ki-szélesítése érdekében néhány hét múlva kibocsátják az első nyereséget-betétkönyveket. Ezt az új betétkönyv-rendszert szovjet példára szervezték meg és lényegében ugyanolyan, mint a takarékbetétkönyv: bármikor lehet vele újabb összegeket befizetni a takarékbé és mindenkor kivehető a betétkönyv értékének megfelelő összeg.

A két betétkönyv között azonban az a különbség, hogy míg a takarékbetétkönyvnél a befizetett összeg kamatozik, addig az új nyereséget-betétkönyvre nem fizetnek ki kamatot. Ugyanakkor azonban a nyereséget-betétkönyv tulajdonosok között évente kétszer sorsolást rendeznek. A nyereséget-betétkönyv után az alapbetét továbbra is megmarad, bármikor kivehető és újabb sorsolásokor ismét nyerhet.